

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 102/07-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť H. S., P., zastúpenej advokátkou JUDr. V. S., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Správy katastra Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. Z-341/2003 o zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe uznesenia o dedičstve sp. zn. D 2539/01, Dnot 15/2002 a postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 51/06 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť H. S. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. marca 2007 (doplnená 13. apríla 2007) doručená sťažnosť H. S., P. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. V. S., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) postupom Správy katastra Prešov (ďalej len „správa katastra“) v konaní vedenom pod sp. zn. Z-341/2003 o zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe uznesenia o dedičstve sp. zn. D 2539/01, D not 15/2002 a postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 51/06.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že na základe uznesenia o dedičstve sp. zn. D 2539/01, D not 15/2002 požiadala správu katastra o vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Podľa jej vyjadrenia uznesenie o dedičstve doručila správe katastra 3. februára 2003. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že správa katastra vlastnícke právo k nehnuteľnosti nezapísala z dôvodu absencie niektorých náležitostí v uznesení o dedičstve. Postupom času sťažovateľka nadobudla dojem, že správa katastra úmyselne oddŕaľuje zápis jej vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a v danej veci je nečinná. Na základe toho podala Katastrálnemu úradu v P. (ďalej len „katastrálny úrad“) 6. júla 2005 sťažnosť a 5. septembra 2005 aj sťažnosť Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky (ďalej len „úrad“), ktorú vzhľadom na nespokojnosť s ďalším postupom katastrálneho úradu opakovala 25. októbra 2005. V tejto súvislosti sťažovateľka tvrdí: *„Katastrálny úrad v P. aj napriek mojím podnetom a výzvam už štvrtý rok nie je schopný zapísať vlastníctvo aj napriek tomu, že sú splnené všetky zákonné podmienky – verejná listina splňa predpoklady na zapísanie.“*

Sťažovateľka zároveň namietala aj postup krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 51/06, predmetom ktorého je podľa jej vyjadrenia preskúmanie nečinnosti orgánu verejnej správy na úseku katastra pri zápise vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Sťažovateľka uviedla, že 9. marca 2006 podala krajskému súdu návrh na začatie konania podľa § 250t Občianskeho súdneho poriadku, ale ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu nebolo vo veci rozhodnuté a dosiaľ nebolo nariadené ani jedno pojednávanie.

Keďže sťažovateľka k sťažnosti doručenej ústavnému súdu nepredložila sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú by adresovala predsedovi krajského súdu a ktorou by si bránila svoje práva pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, ústavný súd ju na jej predloženie vyzval listom z 2. apríla 2007. Na výzvu reagovala jej právna zástupkyňa listom z 11. apríla 2007 doručeným ústavnému súdu 13. apríla 2007, prílohou ktorého bola aj sťažnosť na prietahy v konaní z 10. apríla 2007 adresovaná predsedovi krajského súdu.

Sťažovateľka sa domnieva, že postup správy katastra, ako aj postup krajského súdu je poznačený priet'ahmi, a preto v ich postupe vidí porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že správa katastra v konaní vedenom pod sp. zn. Z-341/2003 a krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 51/06 porušili jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, krajskému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných priet'ahov a priznal jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 100 000 Sk, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd

právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Pri prerokovaní časti sťažnosti, ktorou sťažovateľka namietala porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom správy katastra v konaní vedenom pod sp. zn. Z-341/2003, ústavný súd vychádzal z princípu subsidiarity podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Toto vyššie citované ustanovenie limituje hranice právomoci ústavného súdu a všeobecných súdov rozhodujúcich v občianskoprávných a trestnoprávných veciach, a to tým spôsobom, že ochrany základného práva a slobody sa na ústavnom súde možno domáhať v prípade, ak mu túto ochranu nemôžu poskytnúť všeobecné súdy.

Ústavný súd zistil, že v namietanej veci sťažovateľka podala krajskému súdu podľa § 250t Občianskeho súdneho poriadku návrh na začatie konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy na úseku katastra. O tomto návrhu sťažovateľky vedie krajský súd konanie pod sp. zn. 1 S 51/06.

Podľa ustanovenia § 250t ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy nie je príslušný na preskúmanie postupu správy katastra, pretože preskúmanie tohto postupu patrí v prvom rade do právomoci všeobecného súdu (v danom prípade krajského súdu) rozhodujúceho v rámci správneho súdnictva. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie (obdobne napr. II. ÚS 204/06, II. ÚS 398/06, III. ÚS 51/07).

2. Z obsahu sťažnosti je zrejmé, že v jej zvyšnej časti sťažovateľka namietala porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 51/06.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

V prípade, ak sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prípadne práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom všeobecného súdu, je takýmto účinným prostriedkom nápravy, ktorý je sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súde povinný vyčerpať, sťažnosť na prietahy v konaní adresovaná predsedovi príslušného súdu v súlade s ustanovením § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Sťažovateľka sa v sťažnosti doručenej ústavnému súde 19. marca 2007 vôbec neznamenala o tom, či takýto právny prostriedok nápravy vo vzťahu k postupu krajského súdu využila. Na základe výzvy ústavného súdu z 2. apríla 2007 svoju sťažnosť v tomto smere doplnila tak, že k nej pripojila sťažnosť na prietahy v konaní z 10. apríla 2007, ktorú adresovala predsedovi krajského súdu a ktorou namietala nečinnosť tamojšieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 51/06.

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že sťažovateľka pred podaním sťažnosti ústavnému súde nevyčerpala všetky právne prostriedky, ktoré jej zákon na ochranu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru účinne poskytuje. Učinila tak až na základe výzvy ústavného súdu.

V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v namietanom prípade ide o konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy, ktoré je vedené krajským súdom pod sp. zn. 1 S 51/06 a prebieha od 9. marca 2006. Ústavný súd zastáva názor, že v tomto prípade nejde o spor, ktorý by svojou dĺžkou konania bez využitia právneho prostriedku na zjednanie nápravy porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bol spôsobilý takéto porušenie spôsobiť.

Sťažovateľka nesplnila podmienky uvedené v ustanovení § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde, pretože nevyužitie sťažnosti na prietahy v konaní, ktorú mala možnosť podať v zmysle zákona o súdoch, nepreukázala z dôvodov hodných osobitného zreteľa, pričom nepreukázala ani iný spôsob možný podľa všeobecných procesných predpisov na ochranu svojich základných práv a slobôd (napr. výzva, žiadosť o nariadenie termínu pojednávania a iné).

Keďže sťažovateľka pred podaním sťažnosti ústavnému súdu nevyčerpala právne prostriedky, ktoré jej zákon na ochranu označených práv účinne poskytuje (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde), ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na okolnosti daného prípadu je potrebné sťažnosť v tejto časti odmietnuť so zreteľom na nesplnenie tejto podmienky konania (obdobne napr. III. ÚS 100/05, III. ÚS 249/05).

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa žiadosťou sťažovateľky o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov právneho zastúpenia.

Na základe uvedeného rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. apríla 2007